

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 460/2018
26.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два продужена кривична дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Ристић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 149/17 од 04.09.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1293/17 од 01.02.2018. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Ристић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 149/17 од 04.09.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1293/17 од 01.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 149/17 од 04.09.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења два продужена кривична дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за која су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, те му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и шест б (месеци) и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 3 (три) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Такође је суд окривљеном за учињена кривична дела претходно утврдио и новчане казне и то у износима од по 75.000,00 динара, те га осудио на новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је окривљени дужан платити у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а ако то не учини, одређено је да ће наведена казна бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан на плаћање паушала у износу од 5.000,00 динара, као и трошкова кривичног поступка у износу од 42.420,00 динара, које износе је дужан платити у истом року као и новчану казну, а под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1293/17 од 01.02.2018. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног АА и жалба Основног јавног тужиоца у Бачкој Паланци, а пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 149/17 од 04.09.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Љиљана Ристић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног АА, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободи од оптужбе, јер дело за које је оглашен кривим није кривично дело. Бранилац је предложила и да буде обавештена о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да у изреци побијане правноснажне пресуде нису наведена сва битна обележја кривичног дела из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, тј. да се у изреци „нигде не наводи формулација радње извршења онако како је то прописано законом, и то - да је окривљени дао лажно податке о законито стеченим приходима, или да у случају обавезне пријаве није пријавио законито стечен приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или да је на други начин прикрио податке који се односе на утврђивање наведених обавеза.“ Тиме је, према наводима захтева, у конкретном случају, на штету окривљеног, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Међутим, према налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 229. став 1. Кривичног законика, који је важио у време извршења кривичног дела, као и у време пресуђења, прописано је да ко у намери да потпуно или делимично избегне плаћање пореза, доприноса или других прописаних дажбина, даје лажне податке о законито стеченим приходима, о предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери у случају обавезне пријаве, не пријави законито стечен приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавеза чије се плаћање избегава прелази 150.000,00 динара, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном, док је ставом 2. наведеног члана прописано да

ако износ обавезе из става 1. тог члана чије се плаћање избегава прелази 1.500.000,00 динара, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година и новчаном казном.

Из изреке побијане првостепене пресуде Основног суда у Бачкој Паланци произилази да је окривљени критичном приликом у временском периоду од дана 01.01.2010. године до 31.12.2012. године (став I изреке), као и у временском периоду од 01.01.2014. године до 31.12.2014. године и у периоду од 01.01.2015. године до 31.03.2015. године (став II изреке), способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, те свестан свог дела и хтео његово извршење, као носилац пољопривредног газдинства, у намери да делимично избегне плаћање пореза, није пријавио законито стечен приход, односно није пријавио чињенице које су од утицаја на утврђивање пореских обавеза, чиме је исти избегао плаћање пореза на додатну вредност у укупном износу до 2.922.343,00 динара (став I изреке) и у износу од 5.308.885,53 динара (став II изреке).

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде (став I и став II), јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића два продужена кривична дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, односно, јасно произилази да је окривљени критичном приликом на описани начин предузео радње извршења наведених кривичних дела, јер у намери да делимично избегне плаћање пореза, није пријавио законито стечени приход, односно чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза, а износ обавеза чије плаћање се избегава прелази 1.500.000,00 динара, па су стога неосновани наводи браниоца да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Притом, Врховни касациони суд напомиње да је код кривичног дела из члана 229. став 1. КЗ радња извршења алтернативно одређена, и да је за постојање радње извршења као битног елемента предметног кривичног дела, довољно да је извршена било која од алтернативно прописаних радњи. Према томе, није нужно да у изреци пресуде буду наведени сви законом предвиђени облици радње извршења, већ је довољно да изрека обухвата један од алтернативних облика радње, као што је у конкретном и случају.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног неосновано указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, па је Врховни касациони суд одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић